

TUMAČENJE RIJEČI BOŽJE: Prvo čitanje: Iz 55, 1-3; Psalam 145, 8-9.15-18; Drugo čitanje: Rim 8, 35.37-39; Evanđelje: Mt 14, 13-21

Draga braćo i sestre!

Kad čovjek nešto izgubi, pokušava to nadoknaditi. Primjerice, zdravlje kad mu prijete bolest, ljubav kad mu prijete mržnja. Posrijedi je prožimajuće iskustvo ljudskog života. Svugdje čovjek pokušava nadoknaditi ono što mu nedostaje. Tako svakodnevno glad nadoknađujemo hranom. I današnja čitanja, posebno Izaija i evanđeoski odlomak, govore o tom čovjekovu iskustvu. Izaija govori o hrani koja će nadoknaditi glad, kao što i Isus hrani veliki broj ljudi kako bi im nadoknadio za iskustvo gladi. Međutim, što ako nadoknada ne bi bila moguća? Kršćanin, kao i svaki čovjek, prirodno i vlastitim snagama sebi može namaknuti ono što mu treba, od hrane do odjeće. Ali ne i, recimo, milost, jer čovjekove prirodne snage nisu sposobne samostalno nadoknaditi milost kao hranu koja je potrebna jer je iscrpljen glađu za milošću zbog svoje grešnosti i učinjenih grijeha. I prorok Izaija i Isus slikom hrane nude jedno drukčije iskustvo nadoknade, za koje sam kršćanin nije sposoban. Izaijin poziv onima koji su gladni i žedni da dođu jer se dijeli besplatno ono što Bog daruje poziv je i na vjeru u nadnaravnu nadoknadu onoga što kršćanin nijednom svojom ljudskom sposobnošću nije sposoban postići. Kršćanin ne može nadoknaditi život s obzirom da je Kristovo uskrsnuće jedina i istinska nadoknada za smrt i umiranje. Uskrsnuće je, ako smijemo tako reći, istinska i prava »hrana« koja nadoknađuje glad za životom koju uzrokuje umiranje i smrt. U Isusovoj čudesnoj gesti hranjenja velikog mnoštva treba gledati onkraj zadovoljenja fizičke gladi. Pitajući apostole zašto ljudima ne dadnu jesti, Isus razotkriva bolnu i ponekad skrivenu istinu o nama samima. Naša glad za Bogom, glad za Kristom, glad za njegovom riječju ne može biti nadoknađena tek biološko-fizičkim materijama koje koristimo za održavanje pukog fizičkog postojanja. Umnažajući hranu, i sam Isus otvara prostor kršćaninu da u Njemu ne gleda isključivo fizičkog hranitelja i osiguravatelja tjelesnog i

materijalnog postojanja, već da se nađe pred otvorenim pitanjem: Ako Isus može nahraniti toliko mnoštvo s tako malo hrane, može li učiniti više? Nahraniti nas nečim supstancijalnim i nadnaravnim, što prelazi granice fizičkog održavanja života i otvara mogućnost života bez stalne borbe i straha da se nadoknadi zdravlje, hrana, sigurnost i sam život. U Izaijinu pozivu na Božju gozbu i Isusovu čudu umnažanja hrane kršćaninu se otvara vjerničko-nadajući horizont božanske nadoknade koja se ponajviše očituje u Božjoj milosti oproštenja grijeha i u blagovanju Kristova Tijela u euharistiji. Izaijin poziv i Isusovo umnažanje hrane morali bi u njemu izazvati nemir i znatiželju glede nadoknade koju Bog daruje kao slobodan milosni dar, a koja se ponajprije očituje u Božjoj milosti koja oprašta grijeha i milosti euharistije koja hrani kršćanina i upućuje ga na uskrsnuće. Kao i svaki život, i život kršćanina prožet je iskustvom nadoknade, ali i vjerničkim pitanjima o nadoknadi onoga što on ne može sam svladati. Tko će mi nadoknaditi život ako smrt vlada nada mnom i tko će mi nadoknaditi mir savjesti ako me grijeh sapinje i svlađava? Isusovo umnažanje fizičke hrane, koja je nadoknada za svakodnevnu glad, ne može za kršćanina biti ili ostati performans bez dubljeg sadržaja i značenja. U ovom Isusovom čudu treba pokušati gledati očima vjere, onkraj fizičkog Isusa, u uskrslog Krista i Krista milosrđa koji opraštanjem grijeha i darovanjem sebe u euharistiji obećava nadoknadu za ono što čovjek, a time i kršćanin, ne može nadoknaditi ljudskim moćima. Oproštenje i uskrsnuće. Ali trpeza, stol i gozba nisu tek fizički predmeti i iskustva, nego govor kojim Bog želi kršćaninu otvoriti oči i uputiti ga na vjeru kako život prožet čežnjom za nadoknadom u onim čežnjama koje ljudi ne mogu nadomjestiti nikakvim ljudskim snagama. Kršćaninov život i čežnja svoje ispunjenje pronalaze u uskrsnuću Kristovu kao nadnaravnoj nadoknadi za smrt i umiranje koji prožimaju iskustva svih ljudi i svih kršćana. Amen!

Odgovara: Župni ured sv. Franje - V. Bukovec

Dravska ulica 44, Veliki Bukovec
42231 Mali Bukovec
tel. 042/840-310
mob. 098/728-226

Uredovno vrijeme župnog ureda sat vremena prije i poslije Svete Mise, osim ponedjeljka i blagdana. U slučaju hitnosti nazovite na telefon ili mobitel!

www.zupa-sv-franje-asiskog.hr
zupa-velikibukovec@biskupija-varazdinska.hr
IBN: HR9623900011101356513

**Varaždinska biskupija
Župa sv. Franje Asiškoga
Veliki Bukovec**

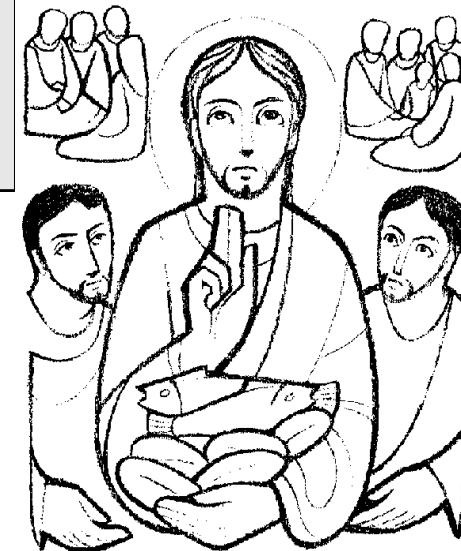

3. – 9. kolovoz 2026

XVIII. Nedjelja kroz godinu (205/2026)

Riječ Božja

U ono vrijeme: Kad je Isus čuo za smrt Ivana Krstitelja, povuče se odande lađom na samotno mjesto, u osamu. Dočuo to narod pa pohrli pješice za njim iz gradova. Kad on iziđe, vidje silan svijet, sažali mu se nad njim te izliječi njegove bolesnike. Uvečer mu pristupe učenici pa mu reknu: »Pust je ovo kraj i već je kasno. Otpusti dakle svijet: neka odu po selima kupiti hrane.« A Isus im reče: »Ne treba da idu, dajte im vi jesti.« Oni mu kažu: »Nemamo ovdje ništa osim pet kruhova i dvije ribe.« A on će im: »Donesite mi ih ovamo.« I zapovjedi da mnoštvo posjeda po travi. On uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, izreče blagoslov pa razlomi i dade kruhove učenicima, a učenici mnoštvu. I jeli su svi i nasitili se. Od preteklih ulomaka nakupiše dvanaest punih košara. A blagovalo je oko pet tisuća muškaraca, osim žena i djece.

Kvaliteta života u gradovima velikim je dijelom vezana uz sustave prijevoza, koji su često uzrokom velikih nevolja za one koji ih koriste. Mnoštvo automobila, koje koristi jedna ili više osoba, kruži po gradovima, uzrokujući prometne gužve, podizanje razine onečišćenja i trošenje ogromnih količina neobnovljive energije. To za sobom povlači potrebu gradnje više cesta i parkirališta, koji kvare urbani krajolik. Mnogi se stručnjaci slažu da je potrebno dati prednost javnom prijevozu. Ipak, određene nužne mjere društvo neće lako prihvatiti bez bitnih poboljšanja tih sustava prijevoza, koji u mnogim gradovima prisiljavaju ljude da trpe ponižavajuće uvjete zbog prekranosti, neudobnosti, rijetkih linija ili pomanjkanja sigurnosti.

(Papa Franjo; Laudato Si - Hvaljen Budi br. 153)

RASPORED SVETIH MISA

3. P - bl. Augustin Kažotić; Jr 28,1-17; Ps 119,29,43; Mt 14,22-36	19.00 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu + Vladimir, Drago, Andrija, Slava i Đuro Varga
4. U - sv. Ivan Marija Vianney, Justin; Jr 30,1-2.12-15.18-22; Ps 102,16-21.29.22-23; Mt 15,1-2.10-14	18.00 - Sv. Misa u Malom Bukovcu + Marinko Triplat 19.00 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu + Ivan Balija, Vjekoslav Kos i ob. Kotišćak
5. S - Posveta Bazilike Svete Marije, Gospa Snježna; Jr 31,1-7; Otpj: Jr 31; Mt 15,21-28	8.00 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu Za Domovinu i poginule Branitelje 19.00 - Sv. Misa u Malom Bukovcu + Stjepan Harambaša
6. Č - Preobraženje Gospodinovo, Božje Lice; Dn 7, 9-10.13-14; 2Pt 1, 16-19; Ps 97, 1-2.5-6.9; Mt 17, 1-9	19.00 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu + Željka Šalamon, Đurđica Botak, Alen i Anica Varvir
7. P - Siksto, Kajetan, Donat; Nah 2,1.3; Otp: Pnz 32; Mt 16,24-28	19.00 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu + Stjepan Siladi
8. S - sv. Dominik, Nedjeljko; Hab 1,12 - 2,4; Ps 9,8; Mt 17,14-20	8.00 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu 19.00 - Sv. Misa u Selnici Podravskoj + Dino Židov
9. N - XIX. Nedjelja kroz godinu; 1Kr 19,9a.11-13a; Ps 85,9ab.10-14; Rim 9,1-5; Mt 14,22-33; „Zapovjedi mi da dođem k tebi po vodi!“	8.00 - Sv. Misa u Svetom Petru + Željka Kovaček 9.30 - Sv. Misa u Malom Bukovcu + Franjo Povijač i rod. Friščić 11.00 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu - ŽUPNA

Bog nam je darovao sebe i na taj nam način darovao ono za čime najviše čeznemo, a to je potpun, neprolazan besmrtni život. No on je uvijek dar, nikada naša zasluga, sigurnost, posjed. Ostanimo ponizni u svijesti da posve ovisimo o Bogu, ali i smireni u sigurnosti da se uvijek možemo pouzdati u njega. Budimo svjedoci takve vjere i drugima.

Umrla i u vječnost se preselila:

+ Biserka Golec

(u 61 godini života)

Pokoj vječni daruj njoj Gospodine i svijetlost vječna svijetlila njoj sa svima svetima jer si tako blag.

Pred mnoštvom koje je gladno učenici imaju rješenje: otpustiti narod. Kad ih Isus poziva da se oni pobrinu za jelo, odgovaraju da ono što imaju nije dostatno da bi svi mogli blagovati. No, Isus ozdravlja njihovu nespremnost i njihovo nepouzdanje u Boga. Uključuje ih u svoje djelo umnažanja kruha i nahanjenja mnoštva.

Pokazuje da kada svatko s pouzdanjem u Boga daje ono što ima, ono čime raspolaže, tada 'kruha' ne nedostaje. Onomu što nedostaje pridružuje se Božja providnost. Ali kada Bog daruje, u daruje uvijek i ono što je povrhu onoga što sami vidimo kao potrebu. Okupljeni oko Isusa nisu nahanjeni tek da bi utažili tjelesnu glad; bivaju nahanjeni spoznajom u Isusovu svemoć. Čudesnim nahanjenjem u njima je probuđena glad za Bogom, za Onim koji je neiscrpni izvor života. Upravo jer su njime nasićeni, opet će ga tražiti, kako bi mogli istinski živjeti. Živi smo onolik koliko se hranimo Božjim životom.

»DAJTE IM VI JESTI!«

Značajna je dakle i uloga učenika. Isus ne može sam do svakog gladnog čovjeka. Treba ljude koji će mu u tome pomoći. No njegovi darovi nisu samo kruh i ribe onda (ni sakramentalni kruh i vino danas) nego sva dobra koja uzdržavaju život. Ta dobra imamo zato da ih dijelimo. Što se tada događalo u pustinji to bi se danas moralo događati u svijetu: da svi jedu i nasite se... Možda smo mi ovdje previše zaokupljeni svojim problemima; krizom, inflacijom, skupoćom, padom standarda, pa i ne mislimo da bismo mogli pomoći drugima (nego da drugi moraju pomagati nama?). A možda nam je baš zato tako što i previše mislimo samo na sebe. Kad bismo mislili šire, možda bismo lakše našli rješenja i za sebe i za druge...

(Bonaventura Duda, Sijač je sin čovječji)

GORA TABOR I GOLGOTA

Čujemo riječi Mihejeve: »Hajde, uzidimo na Goru Jahvinu, u Dom Boga Jakovljeva! On će nas naučiti svojim putovima i hoditi ćemo stazama njegovim« (Mih 4,2). Mi uzlazimo na Goru Božju, srca nam i duh uzdižu se da budu s Njim u molitvi, te da kad siđemo s Gore možemo u dolini hodati i biti u Njegovoj službi. Dvije su gore, Tabor i Golgota. Gora Tabor pozornica je velikog Preobraženja, kad su Petar, Jakov i Ivan shvatili daje »dobro biti s Gospodinom«. Ali na goru Tabor možemo se popeti tek kad smo iskusili uspon na brdo zvano Golgota. Kad nas naš Gospodin pozove da mu služimo, ne obećava nam lagan put. Poziva nas da ga slijedimo hrabro i uporno, usprkos svim teškoćama. Njegov je poziv jasan. Ne bojte se Golgote. Preko tog brda stižete k drugom, drukčijem brdu, pitomom. Ondje ćete naći šator gdje ćete zauvijek ostati.

(Basil Hume, Hodočasnik)

Zahvalni Gospodinu na daru njegove prisutnosti, vjernosti i ljubavi, podimo onima koji su nam povjereni, dijeleći ono što smo primili. Iskusili smo Božju ljubav i dobrotu i znamo da bez njega ne možemo učiniti ništa. Oslonimo se stoga u svom svakodnevnom životu na njegovo vodstvo i brigu, kako bi naš život postao svjedočanstvo njegove ljubavi i njegovih darova.

KRŠTENJE

subota 8. VII. 2026 u 16.00 sati

Linda Setnik

Hodočašće na Trsat

Hodočašće Majci Božjoj Trsatskoj na Trsat iznad Rijeke ići ćemo 22. kolovoza u subotu. Cijena autobusa je 30 eura. O samom hodočašću kao i izletu nakon Trsata tj. mjestu kupanja i odmora više idućih nedjelja. Upišite se što prije kod gosp. Josipa Golec iz Malog Bukovca!

Uz 5. kolovoza Dan domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja

U srijedu 5. kolovoza, na Dan domovinske zahvalnosti - Dan hrvatskih branitelja i 31 godina od Oluje, valja nam se sa zahvalnošću prisjetiti ljudi koji su uložili svoje živote da bi smo imali slobodu i mir. No, njihova žrtva je ujedno i poticaj, buduću da sloboda, mir, demokracija, neovisnost, suverenitet i sve ono što je naš naraštaj doživio i dočekao, nisu trajne i nedokidive kategorije, nego živa stvarnost koju treba čuvati i razvijati. Premda će danas mnogi govoriti o ratu, bitkama i veličanstvenim pobjedama, nama kršćanima nije svojstveno govoriti pozitivno o ratu pa makar on bio, poput Domovinskoga rata, opravdani i obrambeni rat. Rat je uvijek zlo. I rat za sobom uvijek ostavlja ruševine. Mi se kršćani radije sa zahvalnošću prisjećamo časnih ljudi koji su bili spremni žrtvovati sebe i svoje živote za drugoga. I iz perspektive njihove žrtve, rodoljublja i domoljublja, nastojimo promisliti sadašnjost i usmjeriti se prema budućnosti. Hvala im!
O LIJEPA, O DRAGA, O SLATKA SLOBODO, DARE, U KOM SVA BLAGA VIŠNJI NAM BOG JE DO... (I. Gundulić)

Naše vrijeme u ovome svijetu je ograničeno i nije svejedno kako ga trošimo. Bogu je naš život prevrijedan da ga potrošimo na stvari koje nam ne ostaju, na stvari koje ćemo svakako izgubiti u trenutku kada napustimo ovaj svijet. Zato nas poziva da ne trošimo svoj život na propadljivo, već da ga uložimo u ono što ostaje i nakon smrti, u ono što je vječno.